

altsaa navnlig ved Inddragning af Staldmestergaarden med alt, hvad dertil hører, under deres Brug; det var kun Planen vedrørende Rigsarkivet, han var imod. Der maa jeg imidlertid sige med det ærede Medlem for Møen, at de to Ting kunne ikke skilles ad; det er jo allerede paa-peget i Kommissionens Betænkning, og i øvrigt synes det mig ret iøjnefaldende, thi det vil ikke være muligt at faa fornøden Plads for Ministerierne, selv om man inddrager de nysnævnte Bygninger til Ministeriernes Brug, uden at man maa kræve, at Rigsarkivet opgiver alle de Lokaler i den gamle Kancellibygning med tilstødende Sidelænger, som det nu benytter, men i det Øjeblik, man kræver dette af Rigsarkivet, som i Forvejen lider under den allerføleligste Pladsmangel og med hver Dag, der gaar, kommer til at lide endnu mere derunder, saa bliver det nødvendigt at anvise Rigsarkivet ny, ja, jeg kan jo sige, forøget Plads (*Ellinger* nikker). Vel, det bekræfter det ærede Medlem for Frederiksberg, men dermed er ogsaa givet, at disse to Dele af Forslaget ikke lade sig adskille, de maa løses samtidigt. Idet jeg betoner, at det ærede Medlems Modstand kun gjaldt Rigsarkivet, ikke den tilsigtede Omdannelse af de nuværende eller Tilvejebringelse af ny Lokaler til Brug for Ministerierne, maa jeg dog kvittere for den Anke, som det ærede Medlem fremsatte mod Planen vedrørende den egentlige Staldmestergaard. Det ærede Medlem havde der fundet et lille, meget lille Punkt, hvoraf han dog gjorde et stort Nummer, det Punkt nemlig, at der ifølge Planen var tiltænkt et Bud i Kultusministeriet en Bolig paa 3 Værelser, som han hverken kunde komme ind i eller ud af. Det er, som jeg havde troet, det ærede Medlem selv kunde have set, en rent litografisk Fejl. Det er ganske rigtigt, at der i den her aftrykte Plan har indsneget sig den Fejl, at man ikke ved Litograferingen har paavist en Dør fra det sydligste af de tre til det nævnte Bud bestemte Værelser ud til det, der er bestemt til hans Køkken. Naar det ærede Medlem sagde, at der ikke kunde tilvejebringes en saadan Dør, ved jeg ikke, hvor han har det fra, det kan der, og det skal der. Det er ligeledes Mening, at der skal anbringes en Dør fra det nordligste af disse Værelser ind til det med „Portner“ betegnede Rum. Afset fra denne Bagatel havde det ærede Medlem jo altsaa ikke noget mod denne Plan at erindre; men saa var det altsaa

selve Rigsarkivet, mod hvilket han rettede sit sværeste Skyts.

Det første Spørgsmaal, vi der møde, er jo Gennembrydningen af det gamle kongelige Bibliotek. Her mødtes alle de tre ærede Opponent, om end, saa vidt jeg forstod, i forskellig Grad, i Ønsket om at beholde den nuværende Biblioteksbygning. Jeg skal derom sige, at ogsaa jeg tillægger den nuværende Bibliotekssal historisk og kunstnerisk Værd, men jeg vil dog for øvrigt i den Forbindelse betone, at er det end en Skat, vi der have, tør det vel siges i nogen Maade at være en død Skat, thi hvor mange Mennesker i vort Land have vel nogen Sinde set denne Sal i Fortiden, og hvor mange tror man i Fremtiden ville faa den at se; og kun i samme Omfang, som man faar den at se, har den jo Værdi i den Forbindelse, her er Tale om. Men at lade denne store Bygning og Sal henligge der som Museums-genstand vil dog vel neppe nogen tage Ordet for, dertil er sikkert Pladsen for kostbar i Forhold til alle de andre Former, vi have at bruge den til. Det Spørgsmaal ligger da nær, om ikke denne Sal — maaske endog i en forbedret Ud-gave, thi den er jo ingenlunde, som den nu er, i sin oprindelige endda smukkere Skikkelse — kunde bruges til noget af de Former, her er Tale om at fyldestgøre, være sig til Rigsarkiv eller Ministerium. Herom maa jeg sige, at det er ikke gørligt, hverken i den ene eller den anden Retning kan Salen bruges eller blive brugelig med det, man ønsker at bevare for dets historiske og kunstneriske Værds Skyld. Det ligger allerede i Salens egen Form, men det ligger ogsaa deri, at Salens Bevarelse er betinget af den Tagkonstruktion, hvori den hænger, og det er netop den, som det først og fremmest, hvis Bygningen skal bruges til noget, gælder om at faa bort. Hvis man vil følge den Tanke, der navnlig blev fremsat af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) i Retning af at omdanne denne gamle Bygnings *Ydre*, saaledes at det blev mere ligt den oprindelige Stil, vilde det jo for det første sikkert fremkalde meget højstemte Protester fra dem, der interessere sig for Harmonien mellem Bygningerne paa begge Sider af Rigsdagsgaarden. Men dernæst vil det ogsaa gøre Bygningen endnu mere ubrugelig til noget andet Øjemed, i alt Fald til noget af de Øjemed, her kunde være Tale om, idet saa Lysforholdene med de smaa Vinduer, man da